Nr. 40 Poznań, dnia 1 października 1927 r. 1927

Dziennik Urzędowy
Województwa Poznańskiego

Prenumerata kwartalna wynosi 2,50 zł. Wiersz dwułamowy kosztuje 1 zł. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 50 gr.

Dział urzędowy.

514.

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26 lipca 1909 r. (Dz. U. R. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1-go maja 1912 roku (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymywania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu) bydła rogatego.

§ 1.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd) bydła rogatego z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, tj. niewyszczególnionych w zd. 1 § 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, uznanych jako zapowietrzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowemi (pieszo lub wozem) bydło rogate po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydlęcia, umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz

pieczątką odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winno być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacyj zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, adnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną tj. z Województwa: Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego, uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnośnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej miejsca przeznaczenia i przy telegraficznem uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadowaniu transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna;

b) że bydło wyprowadzone zostało przy załadowaniu na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o zarazę płucną;

c) bydło to musi być przy wyładowaniu i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowiezione wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);

d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a), b) i c) tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem mojem zezwoleniem pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

§ 3.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1. Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie lub odn. trwałym kolczykiem w prawem uchu.

2. Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;

b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacyj bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym, bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedziniec nie mogło się przedostać;

e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzane objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydlęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3. W nagłym wypadku może być bydlę, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4. Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanych objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowiezione na wozach;
b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowczej będą dowiezione na wozach, jak również i ze stacji wyładowczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowemi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcem, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu;
c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązaną jest władza zezwalająca na transport;
d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;
e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydlę, wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnem odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydlę niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszów publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 4.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek

a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi itp.;
b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub na obszar innych Województw, bez względu na cel wyprowadzenia;
c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;
d) przewożone koleją żelazną lub statkiem,

musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2 tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydlę podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;
b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;
c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia względnie żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;
d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek (Wzór A.).

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą; lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi Obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz Obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być tam składane i przechowywane w sposób przepisany dla Komisarzy Obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego, niezaopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr).

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (wzór A.) z tem, że

1. świadectwa te zaopatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (kierownika Magistratu, Komisarza Obwodowego) następującej treści:

   Drugostronny paszport ma ważność na 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rog. pozostającego u właściciela . . . . w . . . ., a używanego w zaprzęgu wzgl. wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy . . . . Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stale paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się musi wobec organów policyjnych lub innych powołanych urzędników, na ich żądanie.

   . . . . , dnia . . . .

   podp. miejsc. władzy polic.

2. na str. przedniej takiego świadectwa pochodzenia oraz na lewem odcinku pozostającym w bloku należy na górze ponad napisem „świadectwo pochodzenia" czerwonym pismem dodać „Długotrwałe".

3. a poprzez cały formularz świadectwa pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawego górnego kąta należy w czerwonym kolorze napisać:

   Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy.

4. w rubr. uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świadectwo pochodzenia, data . . . . i podpis sołtysa, prowadzącego kataster, który w zwykły przepisany sposób poszczególne rubryki świadectwa pochodzenia wypełnił i opatrzył swą pieczątką i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydlęcia, posiadający długotrwałe świadectwo pochodzenia, zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać wzgl. oddać komukolwiek względnie ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe świadectwo pochodzenia sołtysowi, prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia, jak na inne miejscowe bydło sprzedawane wzgl. wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy, od daty otrzymania długotrwałego świadectwa pochodzenia, winien właściciel je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świadectwo pochodzenia i postąpić w sposób wyżej pod 1—3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zadecyduje odn. wydania nowego świadectwa pochodzenia. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentl. przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zadecydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osięgnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linji odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz, najpóźniej do 48 godzin, celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika, uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (oglądaczom) mięsa, którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazyjnie każdego roku w ciągu miesiąca stycznia za rok ubiegły odnośnym Starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odn. Prezydentom tych miast, celem odpowiedniego ich zniszczenia (np. przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odn. kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 r. za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (wzór B.)

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronic, obliczoną na 3 lata; stronice zaopa-

trzyć bieżącemi (porządkowemi) liczbami. Ilość kartek i stronic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza Obwodowego. Po zupełnem zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono".

. . . . , dnia . . . . 192 r.

(nazwa miejscowości).

(Pieczęć urzędowa).

Prowadzący kataster: . . . .

(nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi Obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cielęta najpóźniej do 2-ch tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry, w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznić w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydłem rogatem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego. (I.) (§ 1.)

6. Należy również uwidocznić zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu, tj. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przybytek z powodu własnego przychowku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydlę wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydlę wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyrosłe zwierzę.

8. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni, Komisarze Obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być conajmniej 1 raz w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej przy równoczesnem sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznić zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 7.

1 Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno - policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom higjeny, da się łatwo oczyścić i odrazić, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności, wykluczające ewentualne przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

VI. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrążnym lub poza targowicą.

§ 8.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno - policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. Sprzedający ma obowiązek, przed wpuszczeniem handlarza bydła do zagrody, zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1 ust. 2.

3. Każde nowonabyte bydlę winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnem karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie.

§ 9.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno - policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia względnie miejscowości targowej najdalej 30 km., przyczem bydła tego nie wolno dopuszczać do jakiejkolwiek styczności z innem bydłem, ani też nie wolno wstawiać do obcych zagród bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczonego pisemnie w dotyczącem świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3 ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 10.

1. Zarządza się co do załadowania bydła rogatego na kolejach żelaznych na terytorjum tutejszego Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednostkowemi przepisanemi świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto musi być kryte świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjne).

2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Poznańskiego skierować bydła rogatego do innej stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono. Odnosi się to także do bydła nadanego na tutejszym obszarze, a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.

3. Bydła hodowlanego, transportowanego koleją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innem bydłem, transportowanem na kolei. Naczynia pojowe winne bydło mieć oddzielne, nie używane dla innego bydła podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno - policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

§ 11.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynarskiego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydlę bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącem świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ 41—53, przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło.

Zakazuje się przedsiębrania i dopuszczania szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkami i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem.).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15-go października 1927 roku. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia wydane w związku z zarazą płucną tut. Licz. dz.: 1872/23-I. D., z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 13, poz. 239, z dnia 31-go marca 1923 r. — Licz. dz.: 2500/25 Zp., z dnia 24-go czerwca 1925 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 28, poz. 363), z dnia 11-go lipca 1925 r.) oraz L. dz.: 407/27 - Zp. — z dnia 30 marca 1926 r.) oraz Licz. dz. 60/27-Zp. — z dnia 20-go stycznia 1927 r.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne § 74 i nast." powołanej na wstępie ustawy pomorowej z dnia 26-go czerwca 1909 roku przy zastosowaniu § 191 przep. wyk. do ustawy pomorowej z 1-go maja 1912 r. (R. i St. Urz.), t. j. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 5 września 1927 r.

L. dz. 800/27-Zp. Wojewoda Poznański.

(Patrz wzory A i B na str. 230, 231, 232 i 233.)

515.

Pozwolenie Nr. 3271, wydane dnia 15 maja 1926 r. p. **Zygmuntowi Piątkowskiemu w Żninie,** ul. Kościelna 18, pow. Żnin, na prawo prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego i ciężarowego grupy I, kategorji 2 a, **unieważniam**, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 16 września 1927 r.

L. dz. 6921/27. VIII. D. Wojewoda Poznański.

516.

Pozwolenie Nr. 12055, wydane dnia 12 marca 1925 r., pani **Anastazji Grabusównie w Rogoźnie,** ul. Wielko-Poznańska 16, pow. Rogoźno, na kursowanie samochodu osobowego marki „Fiat", posiadającego siłę koni mechanicznych 6/21, Nr. silnika 1151295, Nr. podwozia 1251189, formę torpeda, koloru granatowego, **unieważniam,** ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 19 września 1927 r.

L. dz. 7199/27. VIII. D. Wojewoda Poznański.

517.

Pozwolenie Nr. P. Z. 12445, wydane w maju 1924 r. p. **Tadeuszowi Kierskiemu w Pniewach,** powiatu żnińskiego, na kursowanie samochodu osobowego marki „Ford", posiadającego siłę koni mechanicznych 11/30, Nr. silnika 11094553, formę torpeda, **unieważniam,** ponieważ pozwolenie to skradziono.

Poznań, dnia 16 września 1927 r.

L. dz. 8048/27. VIII. D. Wojewoda Poznański.

518.

Pozwolenie Nr. 930, wydane dnia 14 lutego 1924 r. p. **Tadeuszowi Kierskiemu w Pniewach,** poczta Gąsawa, pow. Żnin, na prawo prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego ciężarowego i motocyklu grupy I, kategorji 2 a i 5, **unieważniam,** ponieważ pozwolenie to skradziono.

Poznań, dnia 17 września 1927 r.

L. dz. 8049/27. VIII. D. Wojewoda Poznański.

519.

Po myśli § 2 p. 4 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3-go lipca 1891 r. (zbiór ust. pruskich str. 2333) za zgodą Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu z dnia 21 września 1926 r. L. dz. R. 10949/26 i z dnia 28 marca 1927 r. L. dz. R 2980/27 jako właściciela odnośnych parcel i gminy wiejskiej Brodziszewo z dnia 10 października 1926 r., Wydział Powiatowy w Szamotułach na posiedzeniu swem z dnia 27 maja 1927 r. uchwalił wyłączyć z obrębu dworskiego Nowawieś p. Kaźmierz-folwark Emiljanowo — art. 6, karta 2, tom V. księgi grutowej obszaru dworskiego Nowawieś-folwark Emiljanowo

parcelę Nr.	1	o powierzchni	0,38,50	ha
" "	2	" "	123,71,60	"
" "	3	" "	1,79,50	"
" "	4	" "	0,49,80	"
" "	5	" "	33,81,20	"
" "	6	" "	0,07,40	"
" "	7	" "	2,59,70	"
" "	8	" "	14,01,90	"
" "	9	" "	5,59,70	"
" "	10	" "	13,60,40	"
" "	22/17	"	2,00,04	"
" "	18	" "	1,27,70	"
" "	23/16	"	0,52,95	"
Art. 16 karta Nr. 2 obręb Myszkowo parcelę Nr.	21/17	o powierzchni	0,55,76	"
		Razem:	200,46,15	ha

i **przyłączyć je do politycznej gminy wiejskiej Brodziszewo.**

Szamotuły, dnia 16 września 1927 r.

L. dz. 6836/27 W. P. Wydział Powiatowy.

520.

Statut
Spółki Drenarskiej w Kowalewie, powiatu pleszewskiego.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Kowalew.

Siedzibą Spółki jest Kowalew, powiat pleszewski.

§ 2.

Celem Spółki jest: osuszenie gruntów według ogólnego planu, sporządzonego przez inżyniera p. Juljana Ligockiego z Poznania z dnia 30 listopada 1926 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Plan składa się z:

1. mapy poglądowej,
2. objaśnienia, kosztorysu itp.
3. spisu udziałowców, wyciągu katastralnego itp.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący Spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

Plany wykonania urządzeń spółkowych mają być złożone: u władzy nadzorczej, w Urzędzie Budownictwa Meljoracyjnego i u przewodniczącego Spółki.

§ 5.

Zgromadzenie członków tworzą wszyscy składki opłacający członkowie.

Każdemu opłacającemu składki członkowi przysługuje na walnem zebraniu conajmniej 1 głos. Ilość głosów zależną jest od wysokości składek do kasy Spółki, a mianowicie: na każde choćby nie pełne 1 ha. obszaru spółkowego, należące do jednego członka, przypada 1 głos.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się członkom. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do Spółki przyjętym tamże zwyczajem, pozatem w gazecie, przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi, upełnomocniwszy go pisemnie. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie, nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:
1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy;
2. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 6.

Zarząd Spółki składa się z:
a) przewodniczącego;
b) 2 ławników, z których jednego się mianuje zastępcą przewodniczącego. Ustanawia się także 2 zastępczych ławników.

Przewodniczący i skarbnik sprawują urząd za odszkodowaniem, które zarząd uchwali.

§ 25.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem przewodniczącego.

Ogłoszenia, przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu pleszewskiego o ile statut nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

§ 26.

Przyjęcie nowych lub wystąpienie starych członków uchwala zarząd na mocy umowy i na wniosek wstępujących lub występujących, o ile tem samem nie narusza się ew. zobowiązań, wynikających z ustawy wodnej.

Uchwała wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Powyższy statut przeczytano i przyjęto przez pełnomocników interesentów Spółki drenarskiej w Kowalewie jednogłośnie.

•

Powyższy statut zatwierdzam na podstawie artykułu 222 ustęp 3 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Pleszew, 12 września 1927 r.

L. dz. 6942/27. Starosta: **Dr. Wieczorek.**

Ruch służbowy.

521.

W etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Tadeusz Wojciechowski, przyjęty na praktykę referendarską do Urzędu Wojewódzkiego z dniem 2 sierpnia 1927 r.

Oskar Sukale, urzędnik administracyjny VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim, zmarł dnia 11 września b. r.

W etacie Ministerstwa Robót Publicznych:

Feliks Kubicki, prow. st. sekretarz budown. w Państw. Inspekcji Budowlanej w Poznaniu-miasto zwolniony na własną prośbę ze służby z dniem 30 września 1927 r.

Wzór A. do liczby dziennika 800/27 — Zp.

ŚWIADECTWO POCHODZENIA

Rok 192.......... Sr. A.

Liczba porz.: ....
L. katastru bydła rog.: ....
Znak marki usznej ....

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydlę	
Imię, nazwisko, zawód i adres posiadacza wyprowadzającego bydlę	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp. — nr. domu	

Prowadzi się bydlę do ....
w celu ....

Wydał .... dnia .... 192......

Sr. A. — Rok 192 ....

Świadectwo pochodzenia

Liczba porz: ....
L. katastru bydła rog.: ....
Znak marki usznej ....

Województwo Poznańskie:
Powiat: ....
Komisarjat obw.: ....
Gmina (obsz. dworski): ....

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydlę	
Imię, nazwisko, zawód i adres właściciela wyprowadzającego bydlę	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp. — nr domu	

Prowadzi się bydlę do ....
w celu ....

Poświadczam, że bydlę obejrzano, uznano za niepodejrzane o zarazę i niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej wyprowadzenia z gminy, dopuszczenia go do obrotu.

Świadectwo to ważne jest 10 dni, wliczając dzień wydania.

......................., dnia .... mies. .... 192.....
miejscowość — słowami — słowami

(Pieczęć urzędowa)

....
Podpis wydającego świadectwo pochodzenia

Uwagi:

1. Na świadectwie pochodzenia, które jest wolne od opłaty stemplowej, nie wolno samowolnie robić żadnych poprawek, nie wolno nic przekreślać ani wyskrobać. Kto fałszuje świadectwo pochodzenia, staje się winnym sfałszowania dokumentu publicznego.

2. Świadectwo pochodzenia ma być zawsze tam, gdzie jest zwierzę, na które opiewa, zatem winna je mieć przy sobie osoba prowadząca zwierzę, z wyjątkiem wypadków przewożenia koleją lub statkiem. Wtedy świadectwo ma być dołączone do listu przesyłkowego.

3 Świadectwo pochodzenia, zwłaszcza na bydlę nabyte do dalszego trzymania lub chowu trzeba zawsze przechować dobrze, aby w razie potrzeby można było wykazać pochodzenie bydlęcia.

4. Za każde świadectwo pochodzenia należy uiścić do rąk wydającego 10 (dziesięć) groszy.

Województwo Poznańskie Wzór B. do liczby dziennika 800/27 — Zp.

Kataster bydła rogatego

zawiera stronic .... oraz jeden imienny spis posiadaczy bydła rogatego i arkusz ewidencyjny bydła wprowadzonego z poza obrębu Województwa Poznańskiego.

Gmina (obszar dworski) ....

Komisarjat obwodowy w .... powiat ....

Sporządzono dnia .... 192....

Prowadzący kataster bydła ....

Stwierdziłem dnia .... 192....

Komisarz Obwodowy ....

(Pieczątka)

Wskazówki:

1. Zeszyt (książkę) katastru należy spaginować.
2. Dla każdego posiadacza bydła wyznaczyć odpowiednio do ilości bydła ilość stronic i na pierwszej wpisać nazwisko, imię i zawód. Liczba stronicy z nazwiskiem musi być podana w spisie imiennym posiadaczy bydła przy nazwisku. W razie przeniesienia na inne miejsce w katastrze trzeba podać przy końcu starej stronicy liczbę nowej stronicy, na którą przeniesiono i zanotować ją także w spisie imiennym.
3. Wpisywać należy między linjami a wiek podać liczbą arabską.
4. W rubryce 5 trzeba wpisać jak najdokładniej wszystkie słowa, liczby i znaki wyciśnięte na marce usznej. W razie nakładania marki równocześnie z wpisaniem jej znaków do katastru jest praktyczniej najprzód odczytać i wpisać znaki marki a następnie bezpośrednio potem markę założyć.
5. Opis podany w rubryce (6-tej) maść i znamiona należy wypełnić dokładnie; określenie np. w rodzaju „biała, czerwona" jest niewystarczające.
6. Rubryki 7 i 8 (świadectwo pochodzenia) należy wypełnić tylko wtenczas, jeżeli wpisuje się do katastru nowowstawioną sztukę, pochodzącą z innej miejscowości. Wpisując nowowstawione bydlę pochodzące z tej samej miejscowości, nie wypełnia się rubryk 7 i 8. O ile się wypełnia rubrykę 7 i 8 (świadectwa pochodzenia) musi się wtedy uwzględnić zawsze rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 9 i 10. Wszelki ubytek trzeba wpisać pod osobną liczbą porządkową pozycją, wypełniając dokładnie odnośne rubryki.
7. W rubrykach 9 i 10 (przyrost) należy podać w razie przyrostu z przychowku, datę urodzenia, urodziło się u posiadacza, w razie zaś nabycia datę wstawienia na obejście oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, od której zwierzę nabyto (otrzymano).
8. W rubrykach 11 i 12 (ubytek) trzeba podać datę i przyczynę ubytku a więc np. „padło" lub „zabito", sprzedano, darowano a tylko w ostatnich wypadkach wpisać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której sprzedano, dano itp. ubyłą sztukę.
9. Zaznaczając ubytek bydła w rubrykach 11 i 12-tej (ubytek), trzeba przekreślić starannie jedną kreską zapiski co do tej sztuki w rubrykach 1—8 tak, aby przekreślone zapiski pozostały jeszcze czytelne. (Patrz na przykłady na stronie odwrotnej.)
10. W rubryce 13 należy wpisać datę wydania świadectwa pochodzenia oraz liczbę porządkową wydanego świadectwa.
11. Ubytek sztuk bydła, na które wydano świadectwo pochodzenia celem sprzedania ich na targu, jarmarku, zanotować należy w rubrykach 11 i 12 dopiero wtedy, gdy posiadacz wymieniony w katastrze ubytek ten zgłosi.
12. Zeszyt (książkę) katastru należy utrzymywać czysto i na żądanie organów kontrolnych przedstawić tymże. Wszelkie wpisy i przekreślenia należy czynić atramentem. Wyskrobań zapisków zabrania się. Zmiany dopuszczalne są tylko o tyle, o ile przekreślone zapiski zostaną czytelne.

Przykłady do Wzoru B:

Imię, nazwisko, nr. domu i zawód właściciela ....

Liczba bieżąca	Dzień, miesiąc i rok wpisania do katastru	Wiek (lat)	Płeć (buhaj, wół, krowa, jałówka itp.	Znaki marki usznej	Maść i znamiona	Świadectwo pochodzenia	
						Data	Miejscowość
1	2	3	4	5	6	7	8
1	1. 10. 1923	4	Krowa	Powiat Międzychód I. No. 32	Czerwona, białe podbrzusze, białe nogi	— — — —	— — — — —
2	1. 10. 1923	3	Wół	Jak wyżej No. 33	Czarno srokaty, przednie nogi białe, blizna na lewej łopatce		
3	16. 10. 1923	$1^1/_2$	Jałówka	Powiat Szamotuły II. Nr. 134	Ciemno popielata z białą głową	15. 10. 1923	Jastrowo lp. 401
4	20. 10. 1923	4	Buhaj	Powiat Nowy Tomyśl III. No. 31	Czarny z białą głową i krótszym rogiem lewym	17. 10. 1923	Lwówek lp. 115
5	4. 1. 1924	trzy miesiące	Cieliczka	Powiat Międzychód II. No. 1021	Czerwono biała, nogi przednie białe	— — — —	— — — — —
6	10. 1. 1924	2	Buhajek	J. w. No. 973	Czarny z białą głową	— — — —	— — — — —

Przykłady do Wzoru B:

Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba porz. (Lp.) świadectwa pochodzenia	Uwagi
Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychówek	Data	Do kogo i dokąd lub z powodu uboju, padnięcia		
9	10	11	12	13	14
		20. 10 1923	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie	20. 10. 1923 Lp. 175	
16. 10. 1923	Od Piotra Szylskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamotułach 15. 10. 1923
17. 10. 1923	Od Władysława Słowika	14. 12. 1923	Poddano rzezi		
4. 10. 1923	Urodziło się u posiadacza			2. 2. 1924	
10. 1. 1924	Kupiony w miejscu od Jaśka Dziuby, Lp. kat. 4				

Dział nieurzędowy.

522.

Z dniem 2 stycznia 1928 r. rozpocznie się w Krajowej Klinice dla Kobiet i szkole położnych w Poznaniu, ul. Polna 17, **trzymiesięczny kurs pielęgniarek.**

Koszty uczestniczenia w tym kursie wynoszą przy wolnem utrzymaniu i mieszkaniu 300 zł na osobę, płatnych w trzech równych ratach miesięcznych zgóry.

Zgłoszenia z dołączeniem świadectwa moralności nadsyłać należy do dyrekcji wymienionego zakładu najpóźniej do 15 grudnia 1927 r.

Przyjęte kandydatki winny posiadać własną bieliznę i pościel.

Starostwo Krajowe zastrzega sobie prawo podwyższenia niniejszej taryfy.

Bliższych informacyj udziela dyrekcja zakładowa za dołączeniem 20 gr. znaczka na odpowiedź.

Poznań, dnia 15 września 1927 r.

L. dz. 6128/27 I. Starosta Krajowy: **Begale.**

523.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 27. IV. 1927 (D. U. R. P. Nr. 44/27 poz. 390) **w sprawie trybu sprzedaży gospodarstw wzorowych,** utworzonych przy parcelacji nieruchomości ziemskich, przeprowadzonej przez Okręgowe Urzędy Ziemskie

Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu

ogłasza

iż w dniach 3, 4, 5 i 7 listopada 1927 r. w lokalu Okręgowego Urzędu Ziemskiego, ul. Fredry 10 odbędzie się w drodze konkursu ofert **przetarg na gospodarstwa wzorowe,** utworzone przy parcelacji majątków: 1. Trzebisławki, pow. Środa, 2. Sadogóra, pow. Kępno, 3. Koziagóra, pow. Wyrzysk, 4. Żegrowo, pow. Śmigiel, o obszarach 1. 70,00,00 ha, 2. 75,00,00 ha, 3. 75,00,00 ha, 4. 75,00,00 ha, których cena szacunkowa została ustalona na zasadach art. 68 i 69 ustawy o wykonaniu reformy rolnej na 1. 44.403,48 zł w złocie, 2. 44.309,63 zł w złocie, 3. 38.705,75 zł w złocie, 4. 64.422,52 złotych w złocie.

Do udziału w przetargu dopuszczeni będą dotychczasowi dzierżawcy parcelowanych majątków, oraz zawodowo wykształceni rolnicy, (za zawodowo wykształconych uznaje się rolników, którzy ukończyli średnią lub wyższą szkołę rolniczą lub ogrodniczą, albo też szkołę rolniczą lub ogrodniczą niższą, lecz przynajmniej przez 5 lat gospodarowali z dobrym wynikiem w jednostkach gospodarczych o typie zbliżonym do objektu stanowiącego przedmiot przetargu), nie będących właścicielami samodzielnych (niekarłowatych) gospodarstw rolnych, którzy:

a) zobowiążą się utrzymywać przynajmniej w dotychczasowym stanie zakłady przemysłu rolnego, trwałe zabudowania lub specjalnie cenne kultury, których istnienie spowodowało utworzenie gospodarstwa wzorowego;

b) zobowiążą się osobiście zarządzać gospodarstwem wzorowem;

c) zobowiążą się wpłacić w ciągu 7 dni po wykonalności przetargu najmniej 25% ofiarowanej ceny tytułem zadatku przewidzianego w art. 72 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej;

d) złożą wadjum przetargowe w wysokości 10% ogłoszonej ceny szacunkowej sprzedawanego gospodarstwa.

Stawający do przetargu winni przed oznaczonym w ogłoszeniu terminem złożyć w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Poznaniu w opieczętowanej kopercie oświadczenie, jaką najwyższą cenę ofiarowują za wyżej wymienione gospodarstwo.

Do oświadczenia winny być dołączone:

a) dokumenty stwierdzające, że stawający do przetargu należy do dzierżawców parcelowanych majątków, lub zawodowo wykształconych rolników;
b) deklaracja, że nie jest właścicielem samodzielnego gospodarstwa rolnego, lub że zobowiązuje się do sprzedania posiadanego gospodarstwa;
c) zobowiązania wymienione pod a), b) i c) części II niniejszego ogłoszenia;
d) dowód złożenia wadjum;
e) dowody udziału w pracy społecznej, zwłaszcza w dziedzinie rolniczej;
f) dowód obywatelstwa polskiego.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego
w Poznaniu
Dr. Łącki.

Ogłoszenia.

524.

Unieważniam legitymację nauczycielską Nr. G. 431 na nazwisko **Marji Gruszczyńskiej z Białężyna,** pow. obornicki.

525.

Zaginęła legitymacja służbowa nr. 62 G **Hanny Giesówny,** nauczycielki w Witrogoszczu, pow. wyrzyskiego.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.